

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belküzép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Nyilttéri cikkek: garmond sora után 20 krajczár fizetendő.

A szászok.

A dolgok pragmatikus sorrendje ez:

Szapáry Gyula gróf miniszterelnöksége idejében a kormány paktumot kötött a korábban párton kívül álló szász képviselőkkel, a kik az 1892 évi választások után be is léptek a kormány pártba.

Történt azonban, hogy br. Bánffy Dezsőnek miniszterelnökké való kinevezetése a „besztercei basa” aerájához fűződő emlékek hatása alatt nagy nyugtalanságot idézett elő az erdélyi szászok körében.

Am a nyugtalanság nem tartott soká.

Az izgatottságot elcsendesülés váltotta fel s a kormány párt sajtójának alkalmat nyílt úgy hivatkozni ez elcsendesülésre, mint Bánffy Dezső báró államférfi sikereinek egyikére, mely nem kevesebbet jelent, mint hogy Doboka bölcs az állameszme előtt való meghódolásra bírta a nyughatatlankodó szászokat.

Ez évben aztán előterjesztik a kormány egy törvényjavaslatát a helynevek rendezéséről és ez az ártatlan operátum, melynek csak a chauvinizmus bittal verebete fogni vélt öntudatlansága, avagy az egészséges államnak még a gondolatától is irtózó partikularizmus exkluzivitása tulajdoníthatott magyarosítási célzatokat, olyan nagy háborúságot idézett elő a szászok körében, hogy ennek hatása alatt több szász képviselő kilépett a szabadelvű pártból, egy meg pláne lemondott mandátumáról.

Es a pártban többséggel rendelkező szabadelvű párt legkevésbé sem vette nyugodtan a történeteket. Megindult a kapacitáció. Megindult a puhítás apparátusának egy sereg tényezője. E „munka” eredményében a székbeni „Sächsischs Kreisausschuss” hozott aztán egy hagyományos prudenciával és körültekintéssel szövegezett határozatot s a szabadelvű párt sajtója úgy beszél erről a határozatról, mint a mely jövőre is lehetségessé teszi a szász képviselőknek a kormánypárttal való együttműködését.

Már most a következő kérdések várnának feleletre a szabadelvű párt részéről.

Először: Micsoda értéket képvisel Bánffy Dezső bárónak a szászok pacifizikációjával kivívott nagy diadala,

ha a szász képviselők — uti figura docti — csak annyira tisztelik az állam eszme postulatumait, hogy még a helység nevekről szóló törvényjavaslat is vörös posztót képvisel a szemökben?

Másodszor: Mi oka van a szabadelvű pártnak sokat hangoztatott egysége és fennenn hirdett nagy többsége dacára oly rettenetesen kapnia az erdélyi szász képviselők szavazatait, hogy még a nagyszabasi „Kreis ausschuss” politikai bölcsessége előtt is kész meghajtani elismerése zászlaját?

Harmadszor: Micsoda amfibiális viszony létezik az állami konsolidációt hirdető szabadelvű párt s az államegység teljességét már létezésével tagadó szász néppárt között s mi magyarázza meg nevezetesen az óvatosságnak ezt a kiméletét, a melylyel a kormány királyföldi főispánjai ezt a viszonyt kezelik?

Negyedszer: Mit kívánhat a szabadelvű párt továbbra is együtt működni azokkal az elemekkel, melyek (mint a helynevek rendezéséről szóló törvény dolga klasszikusan megbizonyította) az államegység legegységibb követeléseit iránt is absolute érzéketlenek?

A szabadelvű párt sajtójának érdekében és kötelességében állana megválaszolni e kérdéseket.

Dr.

A holt tenger.

E cím alatt a Budapesti Hírlap a következőket közli:

Sivatag közepén tó; rideg sziklák alatt szikes mocsarak vezetnek keserű vízhez; ki megfürdik benne, éles fájdalommal érez testén s gyomra fölémelyedik; halak nem játszanak habjaiban; madarak nem repülnek fölülte halászni, messze kerülnek mérges leheletét; fekete szurkot vet ki partjaira a vihar s ha sötét tükrebe a nap lenéz, nem lát benne élet, sem állatot, sem növényt; mélyen a tenger színe alá süllyedt az átoknak ez a völgye, hajdan — mondják — Sziddin gazdag vidéke Szodoma várossal, mely büneit elpusztult és sóbárányává vált Lóth felesége, midőn rá visszanézett.

Ne menjetek, szép asszonyok, a magyar parlament karzatára s ne nézzetek rá a holt tengerre. Lelk-tlen, élettelen, életlőt. Ize keserű s a legkötő e helyen fojtó és kellemetlen. E parlament riagából kilöki, mert meg nem tűri, a mi szép és vidám. Többnyire nyugszik s ha megháborgatja valami szél, piszkos hullámok fekete sarat hoznak föl felekről. Nem így volt hajdan, mikor e helyen a magyar nemzet legjava dolgozott

dől maradt a homályban — szenvedélyes vágygál szívében; — — rövid szerelmi álma véget ért!

Vissza fordult s ingadozó léptekkel haladt az ösvényen.

Örült voltam, és gonosz! mondta magában. A fátyol elszakadt szemei előtt, és ő igazi színében látta magát, nem áltatta többé magát, hogy hisz csak egy szép gyermek, aki nem sejt, mi az a hatalmas szenvedély, mely tüdőit vagy kárhózatot hoz arra, kit hatalmába ejt. A mai este föltártta előtte, hogy ama tiszta szív hurjai, csak a szerelemre vártak, hogy meg rezdüljenek egy olyan bűvös zenére, — mely a legtöbbször látszóba viszi. Oh bár adná az ég, hogy az a zene elhangozzék utóhang nélkül! Amint aztán elgondolta, hogy az az egyszerű édes gyermek, ki lesz szolgálattá a hideg, önző világnak — egyedül — reménytelenül — egy feléje nyújtott mentő kar nélkül, támasz nélkül küzdve — hanyatalni fog a szegénység és elhagyottság oceanjában, — azugó habok közt, szívét vad kétségbeesés tépte. Látta maga előtt, mint foglankadni az örökös küzdelemben, mint fog a kis sajkája mind mélyebben elmerülni, míg elnyeli a tántorgó örvény, s eltűnik örökre. Szegény kis Mary! szegény kis tündérem! sóhajtá — én volnék az első, aki Ament mondana arra az imára, mely halálotat kénél! — én, aki lelkének egész erejével szeret, aki ha a sors úgy akarta volna, életéből egyetlen hosszú tavaszi álmod csinált volna. Mary, a te drága főhő kezd soha sem lesz az enyém! Nagy a bűnöm — de meglakolok érte keservesen. Miért is jöttél utamba édes angyali arcoddal?

és küzdött közjőért, eszméért, hazáért. Nagy szellemek mérték tehetségüket nagy szellemekkel; erkölcs erkölccsel, meggyőződés meggyőződéssel, férfiak férfiakkal állottak szemben. Valami rettenetes történhetett, hogy a magyar parlament így elpusztult. Mintha kénköldű esett volna az utolsó választásokban Magyarországra, hogy így elcsúszott előzeinek medencéje és sivataggá válik a parlament körül minden közélet.

A nap, mely fölkel s mindennap lenyugszik, bevilágít a magyar parlamentre s mit láthat ottan? Elgondjuk egy nap történetét, az utolsót. Az első az ülést megnyitotta. Egy ismeretlen előadó fölment a székre s nem tartott előadást. Bemutatta a törvényjavaslatokat elfogadás végett, — elfogadták. Fölvasta a jelentések cimeit, — tudomásul vették. Üres padoknak beszél egy-két szónok, unva magát, mert jobb szeríne hallgatni s a miniszter röviden felelt. Így végeztek egymással másfél óra alatt három ellenzék és a kormány s ezt nevezik tárgyalásnak.

Miféle silányság lehetett az, a min negyészad törvényhozó másfél óra alatt elcsiklik? Nyilván a szövetszeregetésre nem érdemes dolgok kerültek sorra. Lehet. A népképviselők 56389 ifjú magyar honpolgár besorozását a kemény katonai szolgálatba nem tartották méltónak figyelemre. Három esztendőig fogja viselni a közös hadseregben a borjút és a fegyvert 43889 magyar legény, könnyebben szolgál a honvédségnél magyar tisztok alatt magyarul 12500 s a többi éretti fiatal, hogyha nem béna, meg a póttartalékba. Ezt a nagy terhet a népre, ezt a nagy áldozatot és ezt a súlyos feylemet, nagy fáradságot nemzetietlen szolgátságot a magyar parlament olyan természetesen találta, hogy vitára alig érdemesít. Talán meg vagyunk elégedve a közös hadsereggel s benne a magyar fiuk sorsával?

Jött a jelentés, hogy a magyar ezredében a közös hadseregnél 130 fű s a honvédségben 40 katoná ölte meg magát, 170 emberrel egy évben kevesebb, kik ezt az életet elviselni nem bírták. Nem csatában estek el s nem külső ellenség fegyvertől, ezek a béke halottjai, százhetvenen. Más 66 magyar a békének sebesültje, ki saját fegyverét szegyezte mellének, csak nem egészen jól sült el. Egy év alatt ez az öngyilkosok száma azoknak az utoncoknak számából, kiket egy év alatt besoroznak a kormány és parlament. A halottak el vannak temetve, a sebesülteket a katonai fegyházban ápolják, a népképviselő nem vődi sem a halottakat, sem az élöket; a sebeket nem gyógyítja s nincs egy könyve annak a sok tragédiának, mely ezekben az öngyilkosságokban Magyarországon katonai politikájának történetét szomorúvá teszi.

Zola levele a hadügy-miniszterhez.

Páris jan. 22.

Hadügyminiszter ur! Az ön és hasonló ranguak ellen intézett támadásaimra való

feleletképen ön engem február 7-ikére a bíróság elé idéztetett. Ott leszek a rendezvous-n minden bizonynyal, de az ellenem szóló vádlévből azt kell látnom, hogy a hadügyminiszter nem olvasta el egészen az én vádajmat. De talán mások megmondták már önnek, hogy én nemcsak a haditörvényeket vádoltam, hanem másokat is, mert azzal nem elégedhettem volna meg. Ugy vádoltam és annyit vádoltam, hogy a törvényszéki tárgyalás teljes világát vessem egész Franciaország előtt erre a dologra és ezért egészítettem ki a hadbírószag elleni vádajmat számos egyéb, nem kevésbé fontos és súlyos vádakkal. Olvassa át a hadügyminiszter ur azt, a mit irtam és be fogja látni, hogy állításaim és vádajaim precizitás és határozottság dolgában semmi kívánni valót nem hagynak hátra. Mondja meg nekem ezután, hogy ön miért hátrál és miért nem terjed ki az ellenem emelt panasz többi vádajmaira is?

Azt irtam, hogy Patty du Clam okozója az egész bűnös eljárásnak és a Dreyfus elleni machinációk csak az ő műve: hát azért mért nem vonnak felelősségre?

Azt irtam, hogy Mercier tábornok bűnös e század legnagyobb büntényében való közreműködésében; hát ezért mért nem üldözik?

Azt irtam, hogy biztos adatokkal bizonyíthatom Dreyfus ártatlanságát és ellenségei bűnösségét; hát ezért mért nem mernek ellenem fellépni?

Azt irtam, hogy Boisdeffre és Gouse tábornok szintén résztvettek az igazság ellen elkövetett merénylemben és engem ezért felelősségre mért nem vonnak?

Azt irtam, hogy Pellieux tábornok és Ravary vizsgálo bíró igazságtalanul vezették a vizsgálatot és tudva ferdítették el a tényeket és mindezt nem mernek bevádolni!

Azt irtam, hogy a három irászakértő hamis jelentést tett és hazudott, és mindezt nem mernek engem üldözni, hanem egyszerűen a fenytő rendőrbírószag eléidéznék és a bérlet sajtóban folytatnak ellenem hadjáratot, hogy a bűnököt elpalástolják.

Mindezt fentartok, a mit irtam és mondtam: azt hittem, hogy Porty du Clam, Mercier, Boisdeffre, Gouse, Pilleux és Ravary urakkal állok majd szemben, a kiket nyíltan támadtam meg és ime, zuglapok szidalmazásaival felelnek csak, melyekbe beleszól az utca népe.

„Éljen a köztársaság, éljen a szocializmus, éljen a komune.”

Midőn pár percz múlva nyugalom némileg helyreállt, megjelent ismét Brisson előök és újból megnyitván az ülést, első sorban a karzatok kiírását rendelék el.

Bernis gróf ekkor már nem volt a teremben, melyből néhány szocialista képviselő kilökte a folyosóra, hol a dulakodás újból megkezdődött olyananyira, hogy a rend helyreállítására katonaságot rendeltek be. Ennek láttára azonban a képviselők mind erőiesen követelték, hogy a katonákat rendeljék vissza, a mi meg is történt.

A folyosón újabb szóváltás keletkezett Bernis és Deville képviselők között. Az utóbbi tintás üveget akart Bernis fejéhez vágni és rákiáltott: Nyomorult! A körülállók azonban

„Egy hét óta mintha kicsérlelt volna, nem vagyok a régi.”

„Holnap szeretnék Londonba utazni s mintán üök a jövő héten feljőnnék, talán nincs is miért lejönnöm, ugye?” kezdé hanyagul.

„Semmi esetre sem; különben mi is mehetünk mind együtt. Beszélni fogok apám-mal e felett.”

Egy pár ellenvetést tett, — de csakhamar meggyőződött, hogy ha Dóra akar valamit, úgy azt keresztül is viszi. Így tehát el lett határozva, hogy mind együtt mennek. Leon az egész kínos, hosszú éjen át nem hunyta le égő szemét — s más nap még szenvedőbb volt arca. A mint le ment reggelizni, mind azzal fogadták, hogy mi baja van „Egy általános rosszullét” — — mondá nevetve.

„Jere ki velem vadászni, mondá Colonel Wood, — egy jóindulatu öreg ur — a friss levegő jót fog tenni és Dóra felé intve folytatá — ugy sem lesz sokáig részed benne ezután.”

Nem volt ugyan kedve semmihez sem, de nem akarta a jószívű öreg kérését megtagadni s így reggeli után kimentek. Tiszta hideg reggel volt s a mozgás felfrissítette lankadt izmait s a friss szellő jót tett lázas homlokának az álmatlan éj után.

Kissé megkönnyebbült; de a mint az erdei kerítéshez érték, újra erőt vett rajta a kegyetlen fájdalom s egész erejébe került, hogy elhunyja azt. A vadászat elég eredményes volt, de Colonel nem lévén valami lelkes vadász, hamar bele fáradt s szellővést indított, — a mi inkább szakmájába vágott.

közbeléptek és megakadályozták a tetelgeséget.

Brisson eközben a Házban kijelentette, hogy az elsőbbség határozata következtében az előfordult botrányok miatt a mai ülést bezárja.

Botrány a párisi kamarában.

Páris, jan. 22.

A kamara mai ülésén váratlanul oly botrányos jelenetek fordultak elő, a minőkre a kamara legbizalmasabb napjaiban eddig példa nem volt és a melyen az európai parlamentek közül csak az osztrák Reichsrathban szoktak előfordulni. A rendkívül izgatott lefolyású ülés, a melyen a képviselők a szó szoros értelmében pofozkodtak és dubajkodtak, a következő lefolyású volt:

Az ülés a közönség szokatlan nagy részvételével kezdődött meg.

Az ülés elején Cavaignac megokolja interpellációját és azt mondja, hogy Lebrun-Renaud kapitánynak Dreyfus vallomásától szóló nyilatkozatait két okirat erősíti meg. Korholja a kormányt hallgatásáért, a mely megengedte egy dolog vitatását, a mely felett már megint indított egy part.

Méline miniszterelnök kijelenti, hogy nincs abban a helyzetben, hogy Lebrun-Renaud jelentését közzétegye, bár az, e mint a Havas-ügynökség jelentette, megvan.

A miniszterelnök a Dreyfus-ügyben való campagne-t sajnálatosan nevezi (Helyeslés.) és azt mondja, hogy egy híres író odaadta tollát a hadsereg megbecsülésére. (Hosszszantartó tetszés a centrumban és a jobboldalon. Hűves félbeszakítások a szélső baloldalon.) Méline korholja azokat a hirlapírókat, a kik a Dreyfus-campagne-t vezetik és kijelenti, hogy kötelességét teljesítette, a mikor Zola cikkeit átadta az igazságszolgáltatásnak. A miniszterelnök kijelenti továbbá, hogy a tábornokok becsülete minden támadásnak fölötte áll. (Közbekiáltások a szélső baloldalon.)

Jaures szocialista kijelenti, hogy magáévá teszi az interpellációt. Tiltakozik a szocialisták ellen intézett oldaltámadás ellen és szemére veti a konzervatívoknak, hogy a kormányt a reakció útjára sorítják és ök készítik elő az új Debacle-et. (Zaj a jobboldalon.) A Zola elleni félrendszabályokban hazugság foglaltatik. (Tetszés és a szélsőbaloldalon.)

Gróf Bernis, a ki már előbb is több antiszemita és sértő közbekiáltásokkal zavarta a szónokot, most azt kiáltotta feleje, hogy ő (Jaures) a Dreyfus-szindikátus ügyvédje.

A különben is felbőszült szocialista képviselő dühében erre azt feleli Bernisnek: — Ön nyomorult és gyáva!

Tombló vihar és láma keletkezett erre. Számos centrumbeli képviselő neki rohan, de mások visszatartják őket. Az emberek a teremben összegomolyodnak, veszedő csoportokat képezve, mialatt Jaures mozdulatlanul áll a szélsőeken.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. Január 24.

Végzet.

Angolból fordította: Melanie.

(Vége.)

„Jó éjt tehát — mondá, a gyöngéd kezét erősen szorítva az övébe — Mary, mondja: Isten veled Leon! Nem fogunk többet találkozni. Holnap elmegyek; — elmegyek, mert nem szabad többé látnom az én édes tündéremet.”

Soha sem fogok többé vissza térni! De azért nem fogsz elfeledni Mary, ugy-e nem? — Egy kínos zokogás halatszik az esti légben, aztán megint minden csendes.

„Ne sirj drágám — oh bár veled maradhatnék örökre!”

„Kell-e menned?” — kérdé suttogva, megtört hangon a leány.

„Menni, oh bár soha se jöttem volna! Igen Mary, mennem kell, egyebet nem tehetek! Későn találalak fel — — ha két évvel előbb történt volna — — akkor az enyém lennél — — de most már nem lehet. Isten veled — Isten veled kis tündérem, — és nem törődve veled, hogy hibázik, — hogy rosszat tesz — keblére vonta — forró csókokkal borítva remegő ajkait, könyes szemét, selyem fürteit.

„Isten veled Leon! — mondá halkán, kibontakozva karjaiból.”

A gyönyörteljes percz eltűnt, és ő egye-

Brisson elnök a nagy zavarban és lármában fölkel és elhagyja a termet, számos képviselő utána. E pillanatban egy köpcös, sötétbajszú, a haragtól kipirult arcú ember a neki hátat fordító Jauris felé siet és hátulról több erős ütést mér arcára és fejére, úgy, hogy Jauris hátrafelé tántorgott.

Leírhatatlan dörgő lármá és zaj, mely erre keletkezett. Jauris elvtársai rávetik magukat a támadóra, ki nem volt más, mint gróf Bernis és minden oldalról ütlegetik. A nagy zűrzavarban csak ütlegető kezeket és öklöket lehet látni és a legdurvább szidalmakat hallani.

Az idősebb képviselők szinte kiszöktek a tereméből. Az általánossá lett zavarba beleeszt a karzat is, melyről számosan Jauris-t hangosan elítélték és elköltözték:

En azonban megmondom önnek, hadügyminiszter ur, hogy ez önnek és társainak mitsem fog használni; megmondom önnek, hogy miért nem merik; mindezekért felelősségre vonjon.

On fel a napvilágtól és hogy valahogyan megmeneküljön, az államügyességre fordul, a hol felfedeztek valami LIII. törvényt, mely csak azokra a vádakra vonatkozólag engedi meg a bizonyítást, a melyek a vádlóval idézetiben foglaltaknak és most meg van nyugtatva és azt hiszi, hogy nem lesz abban a helyzetben, hogy mindent bizonyíthasson. Ön téved, hadügyminiszter ur! Rossz tanácsot adtak önnek.

A rendőrbíróshoz idézték, mert tudták, hogy a fellebbezési bíróság a rendes törvényeségi tárgyalás bármely hibája miatt az ítéletet felfüggesztette és új tárgyalást rendelt volna el. A pert azonban hosszúra nyújtani is akarnák és mindent elkövetnének, hogy bizonyító adataim gyűjtésében megakadályozzanak. Látva, hogy mindez nem sikerülhet, kétségbeesetten egyenlőtlen harcot erőszakolnak rám, kezeimet megkötik, hogy őrök megmentsék.

De ön elfelejtette, hadügyminiszter ur, hogy így is tizenkét független francia polgár fog bíraskodni fölöttem, kik áthatva az ügy horderejétől és igazságától, nem fogják ellenézni, hogy bizonyítékaimat mind hozzám elő és nem fognak engem ebben megakadályozni, mert hiszen különben nem védelmezhetném magamat és nem állhatnám oda a tényeket a maga valóságában.

A bizonyítás szabadsága az az erő, a melyhez tartom magam.

Emile Zola.

Uj vasut.

A kisküklő menti vicinális vasutvonal kiépítése már annyira előhaladt, hogy közelebből a közforgalomnak átadható lesz.

Ezen vonal Balázsfalvától a fővonalból kiindulva egyelőre csak Bonyháig lesz kiépítve, tehát Zsák-utca lesz ez is, mint sok más társ; de Zsák-utczának marad — Isten tudja meddig — azután is, ha az egész vonal kiépül, mert Sóváránál megáll.

A kapcsolási pontokat ugyan keresik Marosvásárhely és Nyárád felől is, de nem találják, mert a rossz gazdasági viszonyok miatt a közérdekű lanya. Addig pedig míg a Kocsárd—Marosvásárhely és szászrégeni vonalból egy egészséges útér ebbe a kisküklőmenti kék-vízrebe bele nem vezet, az új vonalnak előre láthatólag nagyon gyenge érvénye lesz.

Közgazdasági tekintetben azonban már is lendületet okozott a most még csak kavicsot hordó gőzparipa fűtőteste, mert az érdekelt birtokosságban felkelte a czukorrépa termelés iránti mozgalmat.

hajtá — „Szíven van találya! Szegény gyermek — minden hiába — vége van!”

Aztán látott egy öreg asszonyt, a mint velőt rázó sikolyal kirohan a fák közül; ledobva magát a földre s szüntelen kiáltva. „Meghalt! Meghalt!” Látta, hogy a szép tetemet föl akarták emelni — „hagyjátok” kiáltá — ti soha sem szeretnétek, úgy mint én — „maga sem tudta, hogy történt — csak érezte, hogy karjai közt volt — s” halvány ajkai az övéhez voltak szorítva. Aztán mikor már nem volt a drága teher karjai közt hallá, hogy valaki mondta. „Jere el innen!” „Hová, kérem. Igazán el kell mennem?” Aztán anélkül, hogy tudná hová viszik érezte, hogy elvezették. — Egyszerre fölkiáltott — „Hol vagyok? mitől pirosak a kezeim”. Aztán süffü sötétség vette körül.

Évek multak, Leon nem házasodott meg — nem tudta elfeledni azt a bájos gyermeket a ki elköltözött egy távoli világba s a ki onnan a magasból, a mint hitte csillag szemével tekint le rá...

Nitáért.

— Angol regény. —

King E.-től, az Angela írójától.

Fordította: Amica.

III.

(Folytatás.)

(9)

Gerse egy ideig hallgatva szíva-

rozott.

— Mikor megy el? kérde Nitá,

A bothfalvi czukorgyár szemet vetett a termékeny völgy kitűnő répatájlára s egyre köti szerződéseit a gazdákkal.

Épen jókor — soha jobbkor.

Kolozsvári népbank, mint szövetkezet megalakítása.

Kolozsvár, jan. 24.

Nagy érdeklődés mellett alakult meg tegnap a kolozsvári népbank. Az alakításra összegyűlt érdeklődők Hory Béla kolozsvármegyei árvászei elnök ajánlatára Kuskó Istvánt kérték fel az ülés vezetésére. Elnök székét elfoglalván, mindenekelőtt konstataja, hogy a gyűlés a helyi lapokban kellőképpen közzé lett téve s az aláírók a gyűlésre meghívtak. Megjelent 25 tag, kik együtt véve 155 üzletrészt képviselnek. Üdvözlő a megjelenteket s eladja, hogy eddig 65 tag 280 üzletrészt jegyzett s így az érdeklődés nagyon nyilvánvaló.

E szövetkezet hízagot tölt be, mert célja a napi munkájából élő, kevésbé vagyonszertály erkölcsi és anyagi jólétét a takarékosági hajlam emelése, hitelük szervezése és hitelügyeik kielégítése útján fejleszteni.

E szövetkezet tehát nem nyújt kiváltságot senkinek. Nem gyakorol protekciót. Intézőit sem barátságos sem ellenséges indulat nem szabad, hogy irányítsa akkor, a midőn az alapszabályokban kitűzött cél elérésén munkálkodnak.

A gyűlést megnyitottnak jelenti ki. Miután a megalakítást egyhangú határozat kimondja, felkéri dr. Pap Józsefet az alapszabály tervezet előterjesztésére.

A gyűlés azután pontonként tárgyalta az alapszabályokat. Azokat Hory Béla és Asztalos János dr. praktikus hozzászólásai után részleteiben elfogadták.

Az alapszabályok elfogadása után elnök enuncziálja, hogy a Kolozsvári népbank, mint szövetkezet céggel, korlátozott felelősséggel a bejegyzéstől számított 30 évre ezennel megalakult. Egy üzletrész nagysága 30 ft. Ez összeg 3 év alatt, 20 kros heti részletekben fizetendő be. Belépési díj 50 krosban állapítatik meg üzletrészenként.

Négy felügyelő bizottsági, hat igazgatósági tag választása kerültül sorra, Fekete Béla városi tanács jegyző indítványozza, hogy a választásnál legyenek tekintettel azokra a férfiakra, a kik a kezdeményezés és uttörés nehéz feladatait teljesítették, hogy a szövetkezet megindítás munkája gyakorlott kezekbe legyen bízva.

Javasolja, hogy igazgatósági tagoknak Tokaji László, dr. Papp József, Kuskó István dr. Kádár János, Eisler Mátyás és Dávid Lajos, a felügyelő bizottságba pedig dr. Tompa János, Magyary Mihály, Klein Jenő és Bánya Károly választassék meg. A gyűlés a javaslatot elfogadván, elnök a választást enuncziálja. — Ezzel az alakuló gyűlés véget ért.

Alakuló gyűlés után az igazgatóság tartotta első gyűlését. Mindenek előtt Hory Béla elnök iránt, ki a szervezés körül munkában folytonos utmutatással és tanácsal tette lehetővé a megalakítást s ki a kalotaszegi és kolozsvári 5-6 pénzintézet alapítása

és virágzóvá tétele körül nem csak szerencsés kezdeményezést, de önzetlen és odaadó munkásságot fejtett ki egy negyed évszázaton át s munkásságával a közgazd. ügyek lendítésén sokat segített, haláljának és köszönetének jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

Ezután megtette a szükséges intézkedéseket a cégbejegyzésre.

Elnökhelyettes és vezérigazgatónak dr. Kádár Jánost, jogtanácsosnak pedig dr. Pap Józsefet, pénztárnoknak Dávid Lajost, könyvelőnek Horváth Pált megválasztotta.

Kimondotta, hogy tovább jegyezni az igazgatósági tagoknál lehet. Pénztári helyiség belközép-utca 15 sz. a. les. Hivatalos óra egyelőre minden vasárnap tartatik. A beíratási díj és a részletek fizetése jan. 30-tól veszi kezdetét.

Kölcsönök kamatlatát 8%-ban állapítja meg. A betétek után 5%-ot fizet.

Az üzletrészeket jegyzett tagok közül a felemlítettek közül a következőket jegyezték ki:

Kardos Kálmán posta felügyelő, Fränkl Sándor, Radó Elek, Hegyesi Vilmos, Petrány József, dr. Lehmann Róbert, Popini János, Fischer Vilmos, Esztergár Kristóf, Grünvald Mór, László János, Pollák Géza stb. stb.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 24.

— **Marcius 15-ikének ötvenedik évfordulója.** Az idén érjük meg a márciusi nagy nap ötvenedik évfordulóját, melyet bizonyára nagy lelkesedéssel, méltó fényvel fog megünnepelni a magyar nemzet. Kolozsvárt és talán az egész erdélyi országrészben a társadalmi tényezők közül első sorban a kolozsvári márcz. 15-iki állandó bizottság van hivatva arra, hogy a nevezetes évforduló megünnepelésére idejekorán kezdeményező lépéseket tegyen, az ünnepelés módja, jellege és mértékei tekintetében irányt mutasson. Ez a bizottság most már épen huszonöt esztendő óta működik és az általa adott példa nem csupán szűkebb hazánkban, de a királyhágon túl is sok követőre talált. Mondhatnók, hogy most már általánosan úgy ünneplik márcz. 15-ikét, a mint azt huszonöt év előtt a kolozsvári bizottság kezdeményezte.

A márcz. 15-iki állandó bizottság tegnap délután 5 órakor Deák Albert elnök lakásán ülést tartott, hogy megbeszélje az ötvenedik évforduló megünnepelésének módjait. Az ülésen Deák Albert elnök, a jegyzőkönyvet Hegyesi Vilmos vezette. A bizottsági tagok közül jelen voltak: Abraham Antal, Böckel Károly, dr. Ferenczy Zoltán, dr. Gyalui Farkas, Hory Béla, Kessy Béla, Merza Lajos, dr. Márki Sándor, Magyary Mihály, Nagy Károly ref. tanár, Néderoszték János, dr. Szádeczky Lajos, Szucsáki Imre, dr. Török István, Virányi István.

A bizottság megállapította a folyó évre a tagok névsorát. Új tagoknak, titkos szavazással, de egyhangúlag megválasztottak: Dr. Csengeri János, Jákey Aladár és Versényi György.

— Oh, fehér és negyszögletű!

— Nem olyan mint ez?

— Legkevésbé sem.

A gyermek sóhajtott és csodálkozni látszott.

— Szeretném azt látni, — mondá szomorúan.

— Az anyám meg fog hívni, hogy hosszabb időre maradj nála, — válaszolá Gervase, a szegény elhanyagolt leánya iránt érzett szármal.

— Ő gyűlölni fog engem, mondá Nita a fejét rázva; az asszonyok mind gyűlölnék engem. A cselédnek azt mondják, hogy én olyan vagyok, mint egy kis ördög.

— Ej bolondság! — Nem kellene a cselédre hallgatnod; és, ha azok olyanokat mondanak, a testvérednek tudtára kellene azt adni.

Edmundnak? Ő is azt hiszi rólam; ő fél tőlem.

A gyermek vidám hangja felett, a szánalom helyét, mit szívében elhagyottsága felébresztett, a harag foglalta el.

— Hát János fél tőled? — kérde szárazon.

— Ő nem fél: éppen azért szeretem őtet, maga sem fél tőlem.

Nita közelebb húzódott hozzá, és felnézett az arcára.

Gervase nevetett arra a gondolatra, hogy ő attól a kis teremestől féljen.

— De maga sem szeret engem — folytatta a gyermek szomorúan — ugye?

— Én nem szeretem az olyan kis leánykákat, a kik rosszat mondanak a testvéréről, volt a válasz.

— Azt színelj meg, a mit nem érzek?

— Nem kellene úgy érezned.

— Én nem tehetek arról, hogy úgy érzek. És hangos nevetésben tört ki. Maga mulatságos; maga megnevetett, mondá Nita.

Az elnök előterjeszti, hogy az emlék könyv szerkesztése és kiadása ügyében kiküldött bizottság bevégezze feladatát. A könyv, (a mely márcz. elején jelenik meg) tartalmazni fogja a márcz. ünnepélyeken tartott emlékbeszédeket és több költeményt, melyek a nemzeti ünnepély számára irattak és ott előadattak.

Ugyancsak az elnök bejelenti, hogy a bizottsági jegyzőkönyvek 1880-tól kezdve (a mikor a bizottság véglegesen szervezte meg magát) hiánytalanul megvannak.

Dr. Gyalui Farkas indítványára a bizottság jegyzőkönyvi meglezést szavaz Deák Albert elnöknek és dr. Ferenczy Zoltán 1880-iki jegyzőnek, fáradhatatlan és sikeres működésükért, melyet a márcz. 15-iki bizottság állandósítása és eredményes tevékenysége érdekében kifejtettek.

Márcz. 15-ike ötvenedik évfordulójának megünnepelés kérdésében a bizottság (az elnök előterjesztése alapján) a következőket határozta el:

A bizottság megteszi a szükséges lépéseket arra nézve, hogy az idén márcz. 15-ike az egész napon át általános ünnep legyen. Felkéri a hatóságokat, a különböző testületeket, vállalatokat, iskolákat stb., hogy ennek megvalósítása érdekében közreműködni sziveskedjenek.

Kérni fogja, hogy a kora reggeli órákban a honvédzenekar zenével járja be a főbb utcákat.

Reggel 8 órakor az összes népzenekezők játéka mellett ünnepélyes felvonulás lesz a városház elé. A felvonulásban való tömeges részvételre a lakosság negyedenként fog felkértni. Felkértnek továbbá az összes egyetemek, hogy testületileg, lobogóik alatt jelenjenek meg. A városház erkélyéről a sokasághoz ünnepi beszéd fog intéztni, melynek megtartására dr. Hegedűs István egyetemi tanárt kéri fel, a ki huszonöt év előtt a márcz. ünnepély szónoka volt. — A reggeli ünnepély többi pontjai az egyetemi ifjuság számára vannak fenntartva.

Az iskolák igazgatóságai felkértnek, hogy az iskolai szokásos ünnepélyeket lehetőleg ugyanegy és olyan órában rendezzék, hogy az ifjuság részt vehessen az utcai ünnepélyen is.

A bizottság gondoskodik arról, hogy a házlajdonosok jutányos áron beszerezhessenek erre a napra az ország czimerével ellátott új lobogókat.

Délután a vidám nagytermében megtartatik a szokásos nemzeti ünnepély. A bizottság a közreműködésre felkéri: 1.) az emlékbeszéd megtartására doktor Márki Sándort, a ki a megbízatást már el is vállalta; 2.) alkalmi költemény előadására. E. Kovács Gyulát; 3.) éneke Palóczy Lajosné urnót; 4.) zongora játékra Nagy Mariska kisasszonyt. Közre működésre felkéri a Zene-Conservatoriumot és a dalegyeteket.

Este nagyszabású lakomát rendez a bizottság. Felkéri a színház igazgatóságát, hogy diszlocadást rendezzen, — a város lakosságát pedig

arra, hogy általános kivilágítással zárja be a nap ünnepélyességét. Elek voltak a tegnapi tartott bizottsági ülés főbb megállapításai.

— **Szterényi József kir. tanácsos,** iparkolai orsz. főigazgató tegnap Kolozsvárra érkezett. Ide jövetelének célja, az iparkolai új szerveztetésnek az iskola előjárásai val való megállapítása.

— **Az oláhok és a telefon.** Kolozsvárban, Kalotaszeg vidékén a gyalui vasasok Beles nevű völgyében egy nagy falmu fűrésztelep van. E fűrésztelep 1892-ben még alig állott egy pár házban, ma már egész községet képez, melybe övodati iskolai postahivatalt állítanak be. A teleptől meg lehetős rosz havasi uton 4 óra járásra a Bánffy henyad, az első vasut állomás. Bánffy-Hunyad s a telep között telefon összeköttetést létesített a részvény társaság. A havi oláhságnak szemet szurt az a drót, a melyen beszélni is lehet. Minden héten letéptet merit abban a hitben élnek, hogy ezen a dróton az ürdögök közlekednek a havasi molnyok megrontására. Egy darabig helyreállította a cég az elszakított vonalat, később a rongálás oly gyakori volt, hogy a telefon alig lehetett használni. Végre beszűntették további helyreállítását s lóháton közvetített leveleket a telep s a Bánffy-hunyadi rakl között. A közigazgatási hatóságoknak feladatuk volna a népet felvilágosítani a telefon mi voltáról s a rongálást a községbeliekkel megteríteni.

— **Horvát ország Ausztriában van.** E hazudja egy fűzet, a melyet az Ellenzékek beküldtek, s melyet Zágárbán bizonyos Klotutár nevű fogpiszkáló gyáros küldözgészt a kolozsvári kereskedőknek. Magyarországnak, nem számítva a véradózatot, so milliójába került ez a rakoncátlan és mitve letlen nép lakta tartomány, a hol a magyar untalanul szidják és piszkolják, a nemzet lobogóját pedig büntetlenül meggyalázzák. Ez is egy gyalázat, a mit nemzetünknek követni iparkodik az a zágábi ur. Megkérdeztük a kolozsvári illetékes igazságügyi fórumot, s azt a választ kaptuk, hogy Magyarországon nincs hatóság, mely illetékes volna megbüntetni ezt a magyar elleni horvátot. Magyarországon gyámoltalanul áll az ily sérelmekkel szemben. Áttettük a fűzetet a helyi posta igazgatóságához, hogy a keresz miniszter figyelmét felhiva, a magyar postaszállításból e fűzet kitiltassék.

Ajánljuk kereskedőinknek is, hogy a hozzájuk küldött fűzeteket küldjék át a posta igazgatóságnak. Klotutár urtól pedig ne rendeljenek semmit.

— **Egyházközségi képviselők.** A nagy enyedi ev. ref. egyházmegye részéről az egyházközségi közgyűlés 1898—1902 évi cölösára, egyházkerületi képviselőül megválasztattak: gr. Bethlen Sándor nagybirtokos Bartha Miklós orsz. gy. képviselő, Kovács Gyula polgármester, Barabás József, Szilágyi Farkas és Szécsi Ferencz ev. ref. lelkészek.

— **Felolvasás.** A kolozsvári iparos segéd munkások részére rendezett felolvasási sorozatban tegnap dr. Széchy Ákos a polgári iskola igazgató tanára tartott felolvasást a „Magyar találmányok” czimmel. A felolvasást, mely igen tanulságos és érdekes volt — a nagy számú közönség igen nagy érdekléssel hallgatta s a felolvasás végén a jeles előadó lelkesen megjelénzték.

— **Dalestély.** A kolozsvári vasuti olvasó és dalkör 1898. évi február hó 5-én Török Sándor főmérnök, műhelyfőnök, egyleti elnök védnöksége alatt a városi Vigadó termeiben, alaptőkéje gyarapítására kettős zenekarral és

— Nem, nem engedem, hogy mellém tölj kiküldelek a szobából, ha a ruhádon azt a szakadást nem varrod meg!

— Gerard, hagyj békét neki, én nagyon jól meg tudom ezt csinálni, mondá János, szemöldökét össze húzva, a mint a szakadást csinosan próbálta összevarrni.

— Nita, tudja, hogy én nem tréfálok, de komolyan beszélek, — mondá Gervase.

Az ifja és a gyermek egymás szemébe néztek.

A következő pillanatban a János kezéből a ruha ki lett ragadva, a tü az egyik irányba, a czérna a másikba röppött.

— Gyermek, te nem tudsz varrni, nincs gyűszűd.

Nita felvette a tűt, befűzte a czérnát, és a vastag szöveten keresztül kezdte tasztani.

— Gervase, gyűszű nélkül Nita megsérti az ujjait, és az én gyűszűm nagy nekik, — mondá János.

— Ne vedd el tőle, hadd csinálja — válaszolá Gervase hidegen. — Nita, — folytatta — reményem, hogy ezután te fogod a János gombjait felvarrni, és a ruhát, ha elszakad, kitatarozni? A férfiak soha sem teszik azt, és ha a cselédnek nem akarják megtenni, a te kötelességed azt végezni.

Nita nem nézett fel; szeméi a munkájára voltak fűggesztve.

— Nita, látom, hogy idővel bele jössz. És majd ha felöltöttél, ütni fogsz, hogy megtanultál varrni. János, hagyj békét annak a gyermeknek; nincsen annak semmi baja.

Nita bevégezte a munkáját; nem szólt, miatt azt csinálta. Az az ujj, melylyel a tűt a vastag szöveten keresztül tasztolta, vérzett, de ő folytatta a varrást. És most felállott és a nélkül, hogy beszélt volna, ki ment a szobából.

(Folytatás következik.)

tánczóval egybekötött zártkörű dalestélyt rendez.

— **Geng Ákos**, fiatal műlakatost, a technikai lapok volt szerkesztőjét, mint már tudva van, 8 nappal ezelőtt komoly baleset érte. Ugyanis a műhelyében levő gyárféjlesztő kazán szétrobbant, s a közvetlen mellett álló ifjú iparos fején súlyos sebekkel borítva terült el a padlóra. Azóta a Károlia korház sebészeti osztályán gyógykezeltek, a honnan, miut gyógyultat szombaton kibocsátották. A tehetséges ifjú iparos teljes felépülése most már csak napokat vesz még igénybe s tovább folytathatja a működését.

— **Meghívó.** A kol. F. J. tud. „Egyetemi Kör” f. hó 26-án szerdán délután 5 órakor rendes félévzáró közgyűlést tart, melyre a tagtárs urakat tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Zene-estély.** A székelykeresztúri m. kir. állami tanítóképző ifjusága 1898. február 5-én. az intézeti tornateremben saját pénztára javára Ugron Jánosné sz. Györfy Ágnes báróné védnöksége alatt tánczóval egybekötött zártkörű dal- és zene-estélyt rendez.

— **A toll védelme.** A Vidéki Hírlapírók Országos Szövetségének aradi választmányja érdekes és fontos határozatot hozott tegnap. Elhatározta ugyanis, hogy azokat a lovagias ügyeket, melyek hírlapi cikkek folytán keletkeztek, saját hatásköre alá v. szí. Ugyanis:

Ha a választmány valamelyik tagját s sajtóban megjelent cikkért a választmányon kívül állók felelősségre vonnák, az illető köteles azt a választmányának bejelenteni. A hírlapíró-választmány három rendes (hírlapíró) és három pártoló vagy alapító (tehát nem hírlapíró) tagokból alakult állandó-bizottság megvitathoz tárgyjává teszi az ügyet és határozatot hoz arra nézve, hogy a felelősségre vont hírlapíró tartozik-e az illető cikkért elégtételt adni. Ugyancsak ezen bizottság dönt azon ügyekben, amik hírlapi polemikában hírlapíró és hírlapíró között merülnek föl. Ez utóbbi esetben a hatos bizottság határozata mindkét félre nézve kötelező. A meny-nyiben a közönség köréből akadna valakinek hírlapi cikkért hírlapíróval ügye, joga van orvoslásért a hírlapíró-választmánhoz, illetve a hatos-bizottsághoz fordulni és az döntést fog hozni arra nézve, hogy az illető hírlapíró mennyiben tartozik elégtételadással. A bizottság elnöke a hírlapíró-választmány mindekorai elnöke.

— **Feljelentés egy polgármester ellen.** Palánszky Antal, az esztergomi főkapitányság elnöke, mint a könyomatos usgji írja, feljelentést tett a vármegye alispánjánál Malina János polgármester és Esztergom város vámszedő és pénzügybírói közegyei ellen a miatt, hogy a primási udvar jóvedelmét képező követet-vámat évek óta rendszeresen megrovíditotték.

— **Szenvedélyes kerékpáros lehet a párisi Gachet, a Touring Club de France tagja,** ki kirándulásait részletesen bemutatva, beszámolt arról arról, hogy 1897-ben 56 napon, zuhogó esőben, 62 sáros és nedves napon, 247 száraz és kellemes napon, összesen tehát 255 napon kerekedett egy év alatt.

— **Tömeges gyilkosság vigyázatlanságból.** Görögország egy kis községében, Magula helységben tudakos felléte-ség iszonyu veszedelmet hozott a lakosságra. Néhány nappal azelőtt himlőjárvány ütött ki a községben, melylyel szemben a község lakosai teljesen védtelenek voltak, mivel messze távolban sem volt orvos, ki a népek tanács-csal s oltgált. A helység pópája Papageorgiu, a ki az oltásokról valamit olvashatott, fogta magát s a beteg gyermekek testéről oltóanyagot vett, melylyel a gyermekek nagyobb részét beoltotta. Képzelték, mily végzetes következményű volt ez eljárás. Rövid két-három nap alatt nem kevesebb mint negyven gyermek halt bele a himlőbe. A járvány azóta folyton szedi áldozatait. A tudatlan pópá csak úgy menekülhetett a linchelestől, hogy maga jelentkezett a hatóságnál.

— **Egy millió főt dohány-lángokban.** A legnagyobb amerikai dohánytermelő államnak, West-Virginia Farmville nevű városának lakói sokáig szomorú emlékezetben fogják tartani az 1907-ik év karácsony éjjelét. Ez éjjelen ugyanis óriási tűzvész ütött ki a Robertson and Co-féle dohánygyárban, a mely nemcsak az egész lakosságunk kenyerét adó gyártelepet, hanem a város jó részét is elpusztította. Mintegy hatvanekét ház esett a lángok martalékává, négy tűztűz s a lakások közül kilenc ember vesztette életét a lángok között. A vakmerőségig bátor túltúlóság a főtt füst és lángtenger között roppan akadályokkal küzdve végzethet az oltás munkáját. A kár természetesen a gyártelepen, hol óriási készlet finom dohány volt felhalmozva a legnagyobb volt. A dohány mind porrá égett. Az elégett dohány mennyiségét közel egy millió fontra, értékét pedig két és fél millió dollárra becsülik, melyből csak hatvanezer dollár térül meg, mert az állandó készlet ennyire volt biztosítva. A biztosító társulatok az összes kárt három és fél millió dollára becsülik. Háromezer munkás vesztette kenyerét.

— **1900-diki párisi kiállítás.** Képzeltető, hogy nagyban készülnek a három év múlva megnyíló párisi kiállításra. Egyik részlete lesz az a látványosság, mely a családok, hiven mutat be egy tengeri utazást. Egy óriási gőzhajóra száll a közönség. A gőzös lomhán lebeg a hullámokon, Marseille látképe terül el a meglepett közönség előtt s a gőzös a marselli kikötőből indul el a tengeri útjára. Változatos képek, gyönyörű vidékek tárulnak fel a földetelen összegyűlt utasok szeme elé, Tanger, Algeria, Velence, Szmirna, Alexandria. Utközben egyszerre nagy vihar kelet-

kezik. Bőmből az orkán, a tenger óriási hullámokat vet és s gőzös majdnem féloldalra fordulva, slylndni kezd. De a vihar még idejében elveszti mérgét és a gőzös továbbhalad. Kostantinápolyig, melynek gyönyörű látképe mindenkit elragad. Ezalatt senki sem veszi észre, hogy a gőzös voltaképpen meg sem mozdult a helyéből, csak a képek változtak.

— **Szerencsétlenség a wörti tavon.** Wörti tó jege egy bécsi orvos alatt beszakadt és a szerencsétlen korcsolyázó nyomatlanul elmerült. Ujabb táviratok szerint az illető nem Bécsből, hanem Strassburgból származik és Elitschan Károly dr.-nak hívták. Elitschan a sűrű ködnek áldozata. Több mint tíz percig tartotta magát a jégtörés után a felszínen, kiáltozására segítségére is siettek, de a sűrű ködben nem tudtak rákacdni. Klagenfurtból távirják, hogy a szerencsétlen orvos egy beteg gyermek számára akart orvosszert hozni a tó baloldalán levő patikából és orvosi kötelességeinek teljesítése közben érte a halál.

— **A bolgár fejedelem zsarolója.** Nagy most a megrökönyödés Ferdinánd bolgár fejedelem udvarában. Egy ur ugyanis, kit valószínűleg telepáthikus uton — jó eleve megirigyelték Bankó Róza et comp. kétes dícsőségét és zsarolási manővert tervez Ferdinánd ellen. A dolog úgy áll, hogy volt a bolgár fejedelemnek egy kedves és befentes magánitkára, valami Pfannenstiel Jenő nevű müncheni ember, a kit azonban hitlensége miatt nemrégiben elcsaptak maga mellől. A titkár most úgy állt bosszút, hogy magával vitt egy csomót, csupán udvari titokra vonatkozó írást, melyek a lehető legalkalmasabbak arra, hogy a szófiat udvar nagy mértékben kompromittálják. A csomagot Párisból előbb megvételre ajánlta fel néhány európai udvarnak, vevő azonban nem akad rá. Így aztán Pfannenstiel — ki jelenleg Belgrádban van — most azon meszterkedik, hogy a bolgár udvartól hallgatása fejében pénzt szoroljon ki. A hallgatása pedig a fejedelemnek nagy szüksége van, mert annak előtte feltétlenül megbízott volt Pfannenstielben, — kit ennek folytán oly bizalmas természetű dolgokba beavatott, melyeknek a nyilvánosságra hozatala igen kellemetlen helyzetekbe sodorhatná Ferdinándot.

— **Felhívás.** Mindazok, kik makacs csuszos és közsényes bántalmakban szenvednek s hiába használtak szereket avagy gyógy-füldöket, küldjék be cizimeiket Zoltán Béla gyógyszerértárnak (Budapest, Széchenyi-út) s ingyen megkapják a csodahatású dr. Johnson kenőcs (1 üveg ára 1 frt) használatának leírását. E szer hatása kitűnő, mert még a legrégibb csuszos és közsényes bajokat is bizton meggyógyítja.

— **Egy főzőnő** kerestetik. Ajánlatok az „Ellenzék” kiadóhivatalában tehetőek meg.

Egyleti élet.

Meghívó. A kolozsvári F. J. tud. egyetemi orvostanhallgatók önképző és segítő egyesülete f. hó 26-án d. u. 3 órakor (szerdán) rendes félévzáró közgyűlést tart, a gyógyszerintézet tantermében. (közpon-ti egyetem 2-ik emelet), melyre a t. tagok tisztelettel meghívotnak. Kolozsvár, 1898. jan. 24. Losonczy Sándor e. i. titkár.

MŰVESZET.

Kuktakisasszony.

(Ünkes bohózat 3 felvonásban. Írta: Márkus József. Zenéjét szerezte: Szabados Béla).

Kritizálni könnyebb, mint darabot írni, szokta mondani a közönség. Darabot nem írtam, tehát nem mondom ellene: hiszem. Gondolom, hogy Márkus József nemcsak hiszi, hanem vallja is ezt az elvet, mert ő nemcsak kritizál, hanem darabokat is ír. Én legalább úgy gondolom, hogy mikor a „Kuktakisasszony”-t írta, nagyon élénken érezhette ennek a mondanak igazságát.

De hát minek ez a bevezetés? Semmi egyéb, csak udvariasság. Csak úgy kerülő uton szeretném megmondani az igazságot. Ezt kívánná a kollegialitás. Minek bántanám Márkus Józsefet, mikor fővárosi kollegáim sem tették. Ő bizonyára erős önkritikát gyakorolt maga felett s tudja, hogy darabja mit ér. De hát ha kollegái megdicsérték s a közönség tapsol: ő csak nem utasítja vissza? Nem mondhatja: nincs igazatok! Ki látott valaha olyan kereskedőt, ki saját árucikkét ócsárolja, ha a vevőknek tetszik? Hanem hát udvariasság ide, kollegialitás oda: annyit mégis csak megmondok, hogy a Márkus József újabb darabja bizony gyenge dolog.

Hanem erre azt mondják — valamelyik lapban olvastam — hogy Márkus József ismeri a Népszínház közönségének ízlését s olyan darabot írt, a mely megfeleljen annak. Ez ellen tiltakozom, annak a közönségnek nincs ennyire elrontva az ízlése. Igaz, hogy sok mindent bevesz, de tud igazán örülni a jónak is. Hogy az ízletlenségen is nevet: az csak betegség. Én Márkus Józsefet nem részesíthetem elismerésben azért, hogy nem a betegség gyógyítására, hanem éppen súlyosbá tételére vállalkozott.

De hát térjünk a tárgyra. Márkus József sokat tapasztalt, sokat látott, sokat hallott életében — hogy lehet tehát, hogy ő más-

kép nem tud darabot csinálni, csak ha főzőiskolába küld egy konteszt, kuktafiának ültöztet egy gróft s szakácsmesterségre kárhoztat egy rokkant tenoristát! Mert bizony erőltetett dolgok ezek. Márkus József egyéb dolgozataiban sok szellem van; nem értsem tehát, hogyan fordulhatott a hatás kedvéért olyan ocsó fogásokhoz, mint a milyekkel a „Kuktakisasszony”-ban találkozunk!

Mert valjuk be, ocsó fogások azok, mikor azzal akarunk mulatni, hogy a fazekakat operákról nevezzük el; a szakács fővegét a rumos torta közé keverjük; a szinpadra egy dézsa vizet viszünk, hogy azzal a czimszereplőt lelcsoljuk a fehér ruhás kuktagróft keménybe bujtatjuk; a hősnőt fűtől-tétjük, vivást produkáltatunk vele; nadrágba ültöztetünk egy koros hölgyet; de meg egészen ízléstelennek találjuk, hogy valaki kigunyolja a szabadságharczot s egy léha emberrel minden triviális dologra rámondhatja a „Szózat” egyik sorát: „Mely ápol s eltakar”. — Bizony, a ki olyasmire szoktatja a Népszínház közönségét: megrökönyödés!

Ezzel végezhetünk is a darabban. Meséjét minek mondanék el? Hiszen alig van valami cselekvénye. Hanem ennek a cselekvénynek jellemzésére felhozhatjuk, hogy a darab első felvonása olyan, mint valami operett librettó, a második mint valami bohózat féle, a harmadik mint egy érzélgős romantikus darab utolsó felvonása. Hogy jut ahhoz a romantikus felvonáshoz Márkus József, nem tudjuk. Legalább azt hisszük, hogy nem bohózatban, hanem romantikus darabban fordulhat elő az efféle, hogy a hősnő imádottja előtt allegorizál és mesét mond neki egy királyfiuról, a ki beleszeret egy királyi leányba és így tovább. No de épen ebből az is látszik, hogy Márkus József tudna jobb darabot is írni, ha nem vadászna ocsó dícsőségre, a karzat tapsaira és anyagi haszonra.

Az előadás elég gondos volt, a szerző sem tehetne sok kifogást ellene. A czimszereplőt itt is egy fiatal színész, Turchányi Olga játszta. Bájos és kedves volt benne. Énkeről hallgattunk. Sok ambícióval játszta Arzen gróft Kassai, de hát az ő egyéniségéhez nem épen illők az ilyen szerepek. Vendrei humora a tenoristából lett főszakács szerepében pompásan érvényesült. Meggyeri kitűnő alakot produkált kicsiny szerepében. Ráskay tulzott. Forrai ugy deklamál, akár csak Sophokles hősnője; de hiszen mit is csinálhatott volna egyebet szerepével? A többiekről nincs mi szólnunk. A színház ugy az első, mint a második előadáson zsufolásig megtelt.

(b. á.)

*

Színházi hírek. Kuktakisasszony, holnap kedden fog harmadszor színe kerülni

A holnapkorznak, Pailleron vig-játékát szerdán adják nálunk, ésben új szereposztással.

Újdonságok. A Bibliás ember Kientzl operája lesz a legközelebbi zenei újdonság, melyből a próbák szorgalmasan folynak. A drámai személynzet ezzel párhuzamosan próbál Linczagh János történelmi színműből, melynek bemutató előadása szombaton lesz.

Farsang.

Az orvosbál tevékeny rendező bizottság, élén fáradhatatlan elnökével, Winkler Jenővel, mindent elkövet báljának sikere érdekében. A protectorok felkérését már napok előtt elvégezte a rendező bizottság, de közbejött akadályok miatt a meghívók szétküldése csak a hét végén történhetik meg. Előjegyzések tovább is eszközölhetők 2-3 óráig az Egyetemi kör helyiségében. Tekintettel arra, hogy a legtöbb előjegyzés alsó páholyokra történt, ez uton tudatja a rendező bizottság a tisztelt közönséggel, hogy alsó páholyok már csak nagyon korlátozott számmal kaphatók.

*

A kolozsvári m. kir. állami és magánhivatalok szolgáinak betegsegélyző és temetkezési egylete f. évi február hó 13-án (vasárnap) este a városi Vigadó nagytér-mében saját pénztára gyarapítására zártkörű tánczvigalmat rendez, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik. Belépti díj 1 személy jegy 80 kr., család jegy 3 személyre 2 frt 20 kr., ablak jegy első sorban 50 kr., második sorban 40 kr., karzat 30 kr. Jegyek előre válthatók Csanán János egyleti pénztárosnál, Belfarkas-utca 12-14 szám alatt, este a pénztárnál. A rendező bizottság.

*

A sz. udvar helyi ev. ref. kollegium tanuló ifjusága Sebesi Ákos és dr. Mezei Ödön főgondnok védnöksége és Molnár Károly tanár felügyelete alatt, a Konviktus-alap javára, a vármegyeház dísztermében 1898. évi február hó 5-én tánczestélyt rendez.

*

Értekezlet volt tegnap a Tornavodában a zártkörű álarozos bál rendezése végett. Mindenek előtt a jelentéseket hallgatták meg az előmonklatokról. Ezek szerint a rendezés körül sok munka már folyamatban van, szervezkedik egy hölgyek és urakból álló társaság éjféli n. szkos menetre.

Ezek felvonulása oly látványos és mulattató lesz, hogy a nézők sokáig kellemesen fognak arra vissza emlékezni. A mulatságra a torna-épület összes helyiségeit rendezik s a közönség nagyon kényelmesen lesz elhelyezve. A sport iránt érdeklődő főurak és kiválóbb férfiakból alakították meg a rendezőseget. A játékony ezétra már eddig is történtek fize-tések. A bizottság kijelentette, hogy mindent el fog követni, hogy a tornavivoda felszerelésére mentől szebb anyagi eredményt mutathasson föl. Más részről körül tekintő intézkedéseivel teljes garanciát nyújt a közönségnek arra, hogy illetéktelen elemek a mulatság színhelyére nem kerülnek s a harmonia megzavarva nem lesz. E tekintetben a legmesszebb menő intézkedésekkel fognak tenni. A bál e hó 23-án lesz. Belépő jegyek 2 forintért adtnak ki. A gyűlésen számos hivatalfő is vett részt.

Jótekonyság.

A kolozsvári diáksztal felgyűlő bizottsága legőszintébb köszönetét nyilvánítja dr. Áb Antal kolozsvári egyetemi ny. r. tanár urnak nemesleltű egy százforintos alapítványának törlesztésére eddig befizetett 40 frtos adományáért, továbbá dr. Lindner Gusztáv egyetemi ny. r. tanár urnak, mert 1898 évre újlag 10 frtal járult a diáksztal elő-jaihoz.

*

Torontálmezei inségeseknek. Haller Károl dr., elnök indítványára a mult vasárnap a kereskedők által tartott társas vacsorán 11 frtot gyűjtöttek a torontálmezei inségesek javára. A jó példakövetésre talált, a menyiben egy ur ismét 3 frtot juttatott az inségesek részére Haller Károly dr., elnök útján. Midőn az ismeretlenül maradni kívánó adakozónak adományáért köszönetet mondunk egyuttal kijelentjük, hogy az összeget a torontálmezei alispánhoz juttattuk.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratait, telefon tudósításait, és sürgöny-leveleit.)

Francziaországból.

Páris, jan. 24.

Párisban nagy meeting volt Dreyfus ellen, mely rendesen folyt le.

Lyónban és Algirban nagy antiszemita tüntetések voltak. A tüntetőket a rendőrség szétverte, többeket letartóztattak.

Páris, jan. 24.

A Magyar-Egylet mai közgyűlésén a szocialisták diadalt arattak. Esterházy elnök és az alelnök lekötözték.

Önálló vámterület.

Budapest, jan. 24.

Az önálló vámterület ügyében a függetlenségi polgárök népes értekezletet tartottak a „Nemzeti-szállodá”-ban. A 100-as bizottság megalakulása után az országos szervezést határozták el. A tiltakozó népgyűlést husvét napján tartják meg.

Román és szászok a királynál.

Bécs, janár 23.

A román agitátorok addig tervezkedtek, a mig elűstötték ágyujukat. Tudták, ha felmennek jajgatni Bécsbe, nem bocsátják őket a király elé. Így tehát egyetértve a szászokkal, a feleségeiket, leányaikat bizták meg azzal a politikai misszióval, hogy a magyar helynevekről szóló törvényt romba döntse. A bájos deputáció, mely 100 román és 100 szász nóból áll, meg is érkezett Bécsbe. Magukkal hozták a memorandumot is, melyben azt kéri, hogy a király ne szentesitse a szóban forgó törvényjavaslatot. A memorandum aláírásait is a deputációs hölgyek gyűjtötték.

Zavargások.

Budapest, jan. 24.

Párisból táviratozzák, hogy ott tegnap délután a Salle de Mille című terembe, a hol tiltakozó gyűlést tartottak a Dreyfus-ügyben. A rendőrség azonban ebben megakadályozta, mire az anarkisták visszavonultak a Concordia-térre, egész csendesen viselék magukat.

Fél öt óra tájban érkezett a tiltakozó gyűlés küldöttsége s kószorút helyezett a Strassburg-szoborra s minden rendezavarás nélkül eltávozott. Hat óra tájban körülbelül mintegy ezer tüntető, vesszen Zola, vesszenek a zsi-

dók! felkiáltásokkal a Lafayette-utcán keresztül a Cercle Militaire felé vonult, de a rendőrség visszavette őket. Az „Aurore” című lap előtt szintén tüntetés volt, azonban itt is a rendőrség csakhamar szétrobbantotta a tüntetőket.

Algir, jan. 24.

Tegnap a tömeg megtámadta a zsidó üzleteket s vesszenek a zsidók felkiáltással, kifosztotta azokat. Legnagyobb pusztítást vittek véghez a Babazon-utcában, a hol a boltokból mindent kihánytak az utcára s összetörték.

A kivonult katonaság kivont karddal verte szét a rabló tömeget, mely irtózatoss pusztítást vitt véghez. Sok sebesülés történt részint tőrészurásokból, részint revolverlővésekből. Többen meghaltak. A zavargás még most is tart.

A fosztogatásra az adott okot, hogy nagy antiszemita gyűlés volt azelőtt, melyen körülbelül 6000-an vettek részt. A gyűlésen igen heves beszédet mondtak a zsidók ellen.

A zsidók ezt megtudva, mintegy 30-an botokkal felfegyverkezve a gyűlés színhelye felé vonultak, hogy a gyűlésezőket megtámadják, de a rendőrség szétoszlatta őket, még mielőtt összehittözésre kerül volna a dolog.

A zsidók megsebesítettek 2 embert egy kávéház terraszán. Erre kezdődött a zsidók megtámadtatása s a boltok kifosztogatása.

Szocialisták gyűlése.

Budapest, jan. 24.

A fővárosi szocialista munkások nem tudnak megbarátkozni ezzel, hogy a munkás és munkaadó közti jogviszony szabályozásáról szóló törvényjavaslatot a törvényhozás mindkét házában elfogadták s ezért tegnap is a főváros több pontján gyűléseztek, hogy tiltakozzanak a már elfogadott törvényjavaslat ellen, a melylyel azt vélik, elérhetik azt, hogy esetleg a korona nem fogja a javaslatot szentesíteni s így törvényté lenni nem fog.

A gyűlésről szóló tudósításunk a következő:

Király u. 89 sz. vendéglőben mintegy 400-an jelentek meg s elnökének Wossitz Jakabot s jegyzőnek Weiszberger Lászlót választották meg. A hatóság képviselőiben Tóth Lajos ker. rendőrkapitány jelent meg. A első szónok Schvartz József éles szavakkal bírálja a törvényjavaslatot s erősen kikel annak nagyon is reakcionárius pontjai ellen. Hivatkozik a többi államokban létező radikalizmusra, mit Magyarországon csak papírról ismerne.

A szocializmus, mely eddig kenyérkérdés volt, most a politikai térré is átesap, s a mi egész Európában pártatlan, ipari és földművelő munkások kezét fogva munkálhatnak a szocializmus elveinek diadala juttatásán.

Utána Shreyer Béla azt fejtegette, hogy nincs azon csodálni való, hogy törvénytelen-séget igtagnak törvénybe, hisz maguk a munkások követelték ezt. A zsendárokot ezelőtt betyárok üldözésére használták, most a munkások megfélemezés czimén ezek zaklatására. Egyes kifejezései miatt a rendőrség képviselője többször rendreutasította a szónokot.

Wotter elnök a rószava után tüntetőleg vonult a 400 főnyi tömeg a Kövessy féle vendéglőbe, a hol elfoglalták az összes asztalokat.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLOS.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Félreértések kiküldése végett értesitem a n. érdemű közönséget, hogy a most nyílt

„**VIOLA** virágsarnok”

és az én üzletem közt

semminemű összeköttetés

nincs.

Zobácz Ferencz,
mű-kertész.

KISKERESKEDŐK

és

BAZÁROSOK FIGYELMÉBE!!

Áru-raktárunkat költöződés előtt kislejtetjük, a kislejtetett árakat partieba osztás, vagy en bloc ismét eladónak **eladjunk.**

Kováts P. Fiai.

Kolozsvár, Főter, 31. sz.

4—10

SCHÉFER ANDRÁS

—(úri divat, kalap- és fehérnemű üzlete Kolozsvárt)—

A FÖTÉR ÉS MONOSTOR UTOZA SZEGLETÉN,

(Plébánia épület, a volt RÁCZ LAJOS-féle bolt helyiségében.)

Van szerencsém a n. érd. helybeli, valamint a vidéki közönséget tiszteltetlennel értesíteni, hogy üzletem egész újonnan rendeztem be és különösen ajánlom bel- és külföldi kalapraktárom, valódi angol felöltő különlegességeket, esernyők, galléros esőköpeny, vadászkabátok és harisnyákat, angol/utazó plaidet, kocsitakarókat, utazó bőrönd, dohány, szivar, és zsebtárczákat, továbbá ing, gallér, kézelő zsebkendő, kesztyűk, Jaeger tanár-féle normal férfi ing és nadrágok, nyakkendők, sétabotokat nagy választékban, feltűnő olcsó árak és pontos kiszámlát mellett. — Szíves tudomásra hozom még, hogy minden szombaton a fennemlített árukat teljesen leszállított árban adom el.

Elvett jó árukat tartani és szelid árak mellett. — Nagyszerűm védőim bizalmát teljesen kiérdemelni.

Becses partfogást kérve maradok

kiváló tiszteltetlennel

895. 18—20.

SCHÉFER ANDRÁS.

COOPER COOPER & CO LTD

LONDON

legfinomabb eredetű

Ceylon-Teáját

árusítja az

Angol-Gyarmat Társaság

Budapest, V. Perczköz 4.

(a Fürdő-utca és Mérleg-utca között.)

Árjegyzékkel kívánatra szolgálunk.

Vidékre megrendelés fél kgr. és nagyobb mennyiségben b e r m e n t v e szállítatik.

Városunkban megrendelhető:

Schwarez Lipót urnál.

946. 29—30.

Eugen herczeg szobor sorsjegyek

40. 4—12.

Főnyeremény

Hu z á s február 11-én

75.000 korona érték!!

Sorsjegyeket 50 kr-ával ajánl: Papp Kristóf Kolozsvárt.

Kolozsvári vízmű- és csatorna-vállalat.

ZELLERIN M. gyári részvénytársulat

Magyarországon a legrégibb, 40 év óta fennálló

vízmű- és csatorna-vállalat.

Fő- és vidéki városokban több mint 6000 magán- és nyilvános épületet rendezett be.

AJÁNLIJA MAGÁT

a n. é. kolozsvári ház-tulajdonosoknak, — mint a házi vezetékek összeköttetésére és a városi vezetékek készítésére egyaránt jogosult vállalat — a legbiztosabban

házi vízvezetékek és csatorna-munkák,

vízkagylók, Closetek, fürdők, öntöző-csapok

— berendezésére. —

Költségvetéseket, torzvezeteket díjtalanul szívesen készít a

ZELLERIN M. gyári részvénytársulat

kolozsvári vízmű- és csatorna-építés vezetésére,

(Kolozsvárt, Belmagyar-utca 45. sz.)

Ugyanitt kapható: „Praktikus tanácsadó a házi vezetékek kezelésére.” — Ára 1 frt.

Kolozsvári vízmű- és csatorna-vállalat.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy a légszusz igénybevételenek megkönnyítése végett hajlandók vagyunk a légszusz bevezetést ingyen létesíteni olyképp, hogy díjtalanul létesítjük a világítási berendezést három csőnyílásra, valamint a berendezést a főzéshez. Ezen előnyökkel szemben az új bérleti kötelezettséget vállal, hogy három egymást követő éven át 36 frt 50 kr-nyi azaz naponként átlag legalább 10 kr-nyi légszusz fog fogyasztani. A kötelezett fogyasztás tehát ezekhez képest aránylag egészen jelentéktelen.

A világítási készülékeket, lámpákat, lámpákat a fél fizeti. A kolozsvári légszuszvilágítási vállalat jelentékeny mennyiséget tart raktáron. A légszuszszámlákért, valamint a főző-készülékért jelentéktelen havibér fizetendő.

A légszusz ára következőleg lett leszállítva:

Világítási célra köbméterenként . . . 18 kr.

Fűtési és főzési célokra köbméterenként 8 1/2 kr.

Kérjük a t. közönség kívánságait, vagy írásban a kolozsvári légszuszgyár igazgatóságához intézni. A személyzet a legnagyobb előzékenységgel és szíves készséggel nyújt minden felvilágosítást.

458.(49—x)

Kolozsvári

légszuszvilágítási és erőátviteli

részvénytársaság.

Meghívás

az „Erdélyi bank és takarékpénztár részvénytársaság” Kolozsvár.

t. cz. részvényeseit a folyó évi február hó 6-án d. e. 11 órákor Kolozsvárt az intézet helyiségében (főter 34. szám) tartandó

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívják.

Azon t. cz. részvényesek, kik ezen közgyűlésben résztvenni óhajtanak, szíveskedjenek részvényeiket az alapszabályok 19. §-ának értelmében legkésőbb t. évi január hó 30-ig déli 12 óráig vagy Kolozsvárt a társaság főpénztáránál, vagy Budapesten a Pesti magyar kereskedelmi bank (Dorottya-utca 1. szám) pénztáránál elismervény ellenében letenni.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentésének előterjesztése.
 2. Az évi mérlegnek, továbbá a felügyelő-bizottság a mérleg megvizsgálását és a nyereség felosztási indítványt tárgyalásának előterjesztése.
 3. Határozathozatal a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvény megadása tárgyában.
 4. Igazgatótanács megválasztása.
 5. Igazgatóság megválasztása.
 6. A felügyelő bizottság tagjainak megválasztása.
 7. A felügyelő bizottság tiszteletdíjának megállapítása.
- Kolozsvárt, 1898. január hóban

AZ IGAZGATÓSÁG.

Mérleg számla 1897. december 31-én.

Tartozik.

Követel.

Vagyon		Téher	
Be nem fizetett részv. tőke	500000	Részvénytőke	1000000
Pénztári készlet, idegen pénznemek és szelvények	93602 21	Rendes tartalékalap	25000
Váltó tárcza	1243548 11	Betétek	1091449 47
Értékpapír készlet	372143 35	Takarékbetét	1042642 57
Adósok	251421 31	Folyószámla betét	48806 90
Fedezettel	245019 21	Hitelezők	296672 13
Egyéb adósok	6402 10	Fel nem vett osztalék	161
Leltár	4000	Átmeneti tételek	8721 37
	2464714 98	Nyereség mint egyenleg	42711 02
			2464714 98

Veszteség és nyereség számla 1897. december 31-én.

Veszteség		Nyereség	
Tiszti fizetések és lakbér	12131 61	Nyereség áthozat 1896 évről	300 60
Üzleti költség	13044 22	Tiszta kamat jövedelem	5726 98
Adók	5676 36	Nyereség értékpapírokon devizák és valutákon	4351 67
Leírások	2131 24	Jutalékok és különféle jövedelmek	13778 40
Kétes követelésekből	951 68		
Berendezésből	1179 56		
1897 évi nyereség	42410 42		
ehhez az 1896 évi nyereség áthozat	300 60		
	75694 45		75694 45

Óriási választék!

Óriási választék!

Óriási választék!

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás! Végeladás!

Az üzlet teljes felhagyása miatt minden kigondolható női- férfi és rövidáru cikkeimet

beszerzési áron alul kiárusítom!

Hirdetésem valódiságáról személyesen kérem meggyőződést szerezni!

Az összes áruraktár berendezéssel együtt is eladó!!!

Novák Albert

Hid-utca Ferenczy palota.

1040. 11—25.

Hallatlan olcsó árak! Hallatlan olcsó árak! Hallatlan olcsó árak!

Naponta friss töltés!

VALÓDI PILSENI SÖR

a pilseni polgári serfőzdéből

55. 1—4.

ca. 0.7 literes palaczkokban á 24 krajczár üveg nélkül.

Kapható Kolozsvárt: Szele Márton, Haraszty Jenő, Papp László, Marusán Bogdán főraktárban kőmálaj-utca 23. sz. a. (nagy-utca, a két Crakó ház közt.) Ezenkívül minden más fűszer és csemegekereskedésekben is megrendelhető.

10 palaczkon felüli megrendelések házhoz szállítatnak.

Folyó hó végétől kezdve kizárólag Csermák Ferencz, — főter 24. sz. a. sörcsarnokban poharanként is lesz kapható.

55. 1—4.

Naponta friss töltés!